Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

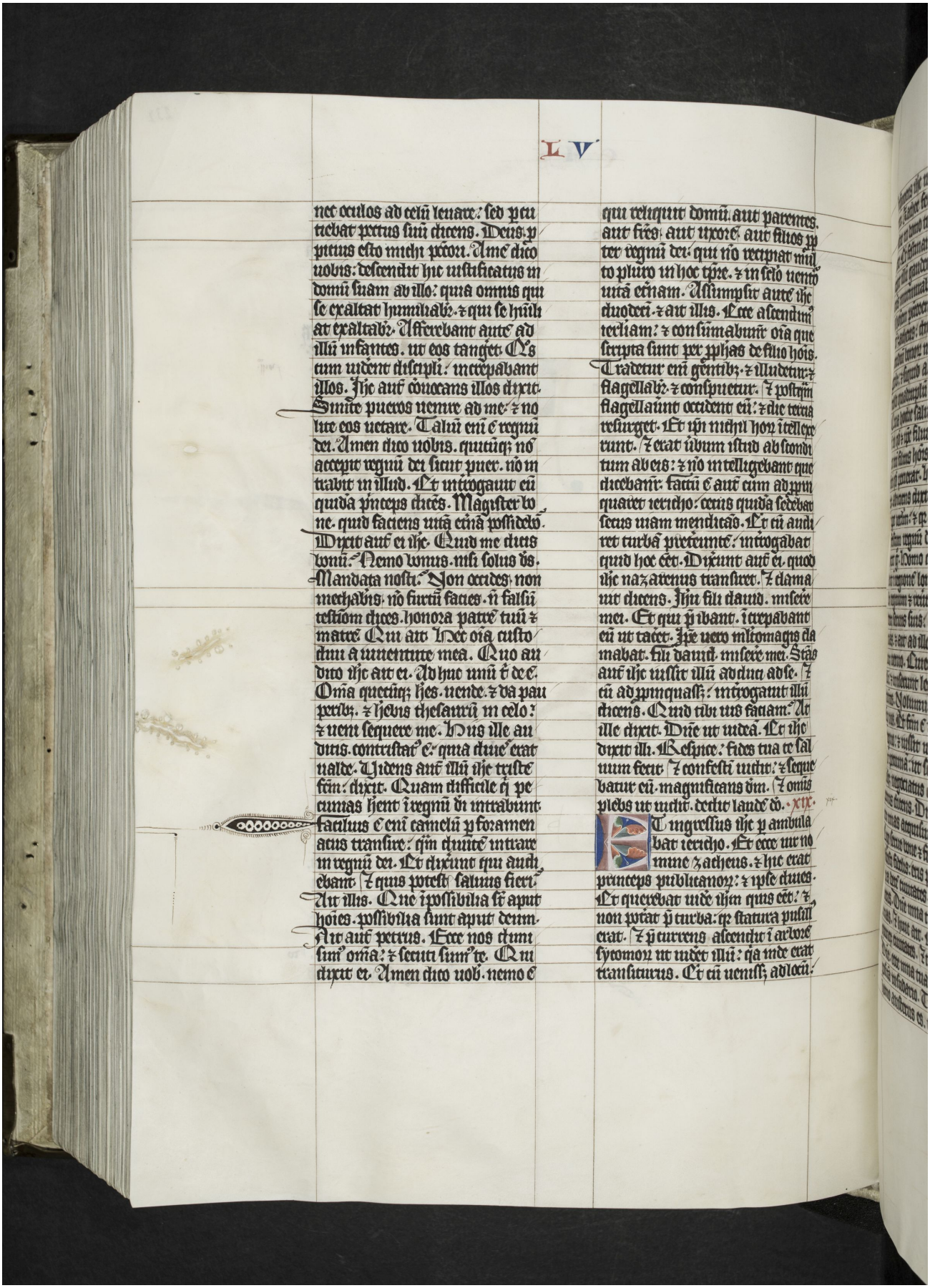

LV

nec oculos ad celũ leuare: sed pcu
tiebat pectus suũ dicens. Deus p
pitius esto mihi pcõr. Amẽ dico
uobis: descendit hic iustificatus in
domũ suam ab illo: quia omnis qui
se exaltat humiliabr. ⁊ qui se hũili
at exaltabr. Afferebant autẽ ad
illũ infantes. ut eos tangeret. Cũ
autem uident discipli: increpabant
illos. Ihs autẽ conuocans illos dixit.
Sinite pueros uenire ad me: ⁊ no
lite eos uetare. Talium enim est regnũ
dei. Amen dico uobis. quicũq; nõ
accepit regnũ dei sicut puer. nõ in
trabit in illud. Et interrogauit eũ
quidã princeps dicẽs. Magister bo
ne. quid faciens uitã eternã possidebo.
Dixit autẽ ei ihs. Quid me dicis
bonũ? Nemo bonus nisi solus ds.
Mandata nosti? Non occides. non
mechabis. nõ furũ faces. nõ falsũ
testiõm dices. honora patrẽ tuũ ⁊
matrẽ. Qui ait. Hec oia custo
dui a iuuentute mea. Quo au
dito ihs ait ei. Adhuc unũ t deest.
Omia quecũq; habes. uende. ⁊ da pau
peribz. ⁊ habebis thesaurũ in celo:
⁊ ueni sequere me. Hoc ille au
ditis. contristat est: quia diuites erat
ualde. Videns autẽ illũ ihs triste
fiẽ: dixit. Quam difficile q̃ pe
cunias habent in regnũ dei intrabunt.
Facilius est enim camelũ p foramen
acus transire: q̃m diuitem intrare
in regnũ dei. Et dixerunt qui audi
ebant. ⁊ quis potest saluus fieri?
Ait illis. Que impossibilia sũt apud
homines. possibilia sunt apud deum.
Ait autẽ petrus. Ecce nos dimi
simus omia: ⁊ secuti sumus te. Qui
dixit ei. Amen dico uob. nemo est
qui reliquit domũ. aut parentes.
aut fres. aut uxorẽ. aut filios p
ter regnũ dei. qui nõ recipiat mul
to plurũ in hoc tpre. ⁊ in seculo uentũ
uitã eternam. Assumpsit autẽ ihs
duodecim. ⁊ ait illis. Ecce ascendimus
ierusalem: ⁊ consumabuntur oia que
scripta sunt per ypphas de filio hois.
Tradetur enim gentibz. ⁊ illudetur. ⁊
flagellabr. ⁊ conspuetur. ⁊ postqm
flagellauerint occident eũ: ⁊ die tertia
resurget. Et ipi nihil hoꝝ intellexe
runt. ⁊ erat uerbum istud abscondi
tum a eis: ⁊ nõ intelligebant que
dicebantur. Factũ est autẽ cum adpro
quaret iericho: cecus quidã sedebat
secus uiam mendicãs. Et cũ audi
ret turbã pretereuntẽ: interrogabat
quid hoc esset. Dixerunt autẽ ei. quod
ihs nazarenus transiret. ⁊ clama
uit dicens. Ihu fili dauid. miserere
mei. Et qui pibant. increpabant
eũ ut taceret. Ipse uero multomagis cla
mabat. fili dauid miserere mei. Stãs
autẽ ihs iussit illũ adduci ad se. ⁊
cũ adpinquasset: interrogauit illũ
dicens. Quid tibi uis faciam? At
ille dixit. Domine ut uideã. Et ihs
dixit illi. Respice: fides tua te sal
uum fecit. ⁊ confestim uidit: ⁊ seque
batur eũ. magnificans dm. ⁊ omis
plebs ut uidit. dedit laude dõ. xix.

Et ingressus ihs p ambula
bat iericho. Et ecce uir no
mine zacheus. ⁊ hic erat
princeps publicanoꝝ: ⁊ ipse diues.
Et querebat uidere ihm quis esset: ⁊
non poterat p turbã. qꝛ statura pusil
lus erat. ⁊ p currens ascendit in arbore
sycomoꝝ ut uideret illũ: qa inde erat
transiturus. Et cũ uenisset ad locũ.